

vergeleken met ouders die het wel samen doen, blijkt uit onderzoek.

FOTO ARIE KIEVIT/HOLLANDSE HOOGTE

bedoeling dat de moeders begrip vinden bij elkaar. Alleen ouderen is zwaar, zegt Hermans die de cursus ook een aantal keer heeft gegeven. "Als je tot en met de puberteit de kar moet trekken, dan is dat een lange rit. Vermoeidheid sluipt erin. Je hebt nooit pauze. Als je kind op

'Mannen willen er minder vaak over praten'

school of op de crèche zit, dan moet jij werken. Als je met z'n tweeën bent, kun je nog afwisselen. In je eentje moet je er altijd zijn. Dat is loeizwaar."

Om het zichzelf nog moeilijker te maken, stellen alleenstaande moeders ontzettend hoge eisen aan zichzelf, merkt Hermans. Dat komt onder andere doordat ze het gevoel hebben dat ze het gemis aan de andere ouder moeten compenseren. "Ze vinden bijvoorbeeld dat ze moeten stoeien met een kind, omdat een vader dat zou doen. Als ze daar

niets mee hebben, ervaren ze dat als een grote tekortkoming. Een moeder in een gezin met een vader die ook niet stoeit, zou daar minder mee zitten."

Alleenstaande moeders hebben het gevoel extra kritisch te worden beoordeeld door de buitenwereld. "Ze denken dat ze dubbel moeten bewijzen dat ze een goede ouder zijn." En ze merken dat buitenstaanders zich vaak geroepen voelen zich te bemoeien met hoe zij het doen. "Als je met z'n tweeën bent, vorm je toch meer een bolwerk."

En dat terwijl op het ouderschap van alleenstaande ouders niet zo heel veel valt aan te merken, vergeleken met ouders die het wel samen doen, blijkt uit onderzoek. Wel leiden de omstandigheden waarin kinderen uit eenoudergezinnen opgroeien tot een achterstand op kinderen uit gezinnen met twee ouders. Hermans: "Minder geld, spanningen met een ex die doorsudderen in het gezin."

De al dan niet aanwezige vader is voor veel alleenstaande moeders een factor die het leven ingewikkeld maakt. "Ik zie vaak moeders die tot op het wanhopige af contact proberen te houden met de vader. Het

komt doordat het tweeoudergezin de standaard is."

In de Surinaamse en Antilliaanse gemeenschap zitten moeders daar veel minder mee. Margriet Hermans denkt dat het daardoor zo is dat moeders van die komaf nauwelijks op de cursus komen. Ze vermoedt

De gesprekken gaan niet over nare exen

dat het komt doordat in je eentje een kind opvoeden daar de norm is, en ze binnen hun netwerk genoeg steun vinden.

Volgens de dienst Onderzoek en Statistiek groeit twee derde van de kinderen van Antilliaanse en Surinaamse afkomst alleen met hun moeder op. Hermans: "Je ziet in die gemeenschap bijvoorbeeld dat grootmoeders de gezinnen ondersteunen."

Voor deze groep is het kennelijk wel aantrekkelijker naar de buitengemeenten Purmerend en Almere te

vertrekken. Het maakt dat het aantal alleenstaande ouders in Amsterdam licht daalt. Toch zijn er in de stad nog twee keer zo veel alleenstaande ouders dan het landelijk gemiddelde. Het komt volgens Jeroen Slot van de dienst Onderzoek en Statistiek door de betere voorzieningen, maar ook doordat afwijkende leefvormen in de stad beter worden geaccepteerd. "En in de stad loop je een grotere kans een nieuwe partner tegen het lijf te lopen."

"Jaaah, die man," verzuchten de Ouder Alleen-moeders op de Blijburgborrel in koor. Wendy vindt dat haar gezin best wat 'vaderenergie' kan gebruiken.

Als het woord 'daten' valt, gaat het al snel over gescheiden mannen die 'maar niet kunnen kiezen', 'net doen of ze twintig zijn', de 'man die al kinderen heeft, van wie de moeder toch nummer 1 blijft' en de 'eeuwige vrijgezel die geen kinderen gewend is'.

Het wordt er als je als single kinderen hebt niet gemakkelijker op. Want als die man er dan is, hoe schuif je dan twee gezinnen in elkaar? Lastig. Wendy: "En uiteindelijk kies je dan toch voor je kinderen."

Steven Pont

HOERA!

Lieve jongens en meisjes, beste pubers,

Uit een grootscheeps internationaal onderzoek is gebleken dat jullie, van alle pubers ter wereld, het meest tevreden zijn over jullie ouders. Al jullie medepubers uit landen als bijvoorbeeld Amerika, Ghana, Rusland, Thailand, Brazilië, Duitsland, Senegal, Spanje en België zijn veel minder tevreden over hun vaders en moeders dan jullie. Waarom? Jullie krijgen meer vrijheid, meer geld en meer mogelijkheden dan al jullie collega's waar ook ter wereld. Ter wereld! Het is hier in Nederland gewoon hartstikke chill voor pubers.

Wil dat zeggen dat jullie nooit op je lazer krijgen? Nee. Maar in andere landen krijgen ze nog veel meer op hun lazer. Wil het zeggen dat jullie met je zakgeld alles kunnen kopen wat jullie

In Nederland is het gewoon hartstikke chill voor pubers

willen? Ook niet. Maar in vergelijking met andere landen bulken jullie van het geld. Of wil het zeggen dat jullie niet mogen klagen? Nee, dat ook niet. Natuurlijk mag je klagen. Je bent een puber, dus klaag maar lekker raak. Op één voorwaarde: je moet je realiseren dat je dat tegen kampioenen doet, wereldkampioenen zelfs.

Ik heb één belangrijke zorg en dat is dat je dit stukje niet leest en dit dus allemaal niet te weten komt. Daarom heb ik aan je ouders gevraagd of ze dit stukje even uit wilden knippen en het op je kamerdeur wilden plakken. Dat doen ze dan niet omdat ze zichzelf zo geweldig vinden, maar gewoon omdat het van mij moest. Waarom? Omdat ik vond dat je dit allemaal toch even moest weten. En zie dan zelf maar wat je ermee doet.

Met vriendelijke groet,
Steven Pont

s.pont@parool.nl